

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG

Megjelen minden szerdán és szombaton este.
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Kazinczy-utca 666.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Tarsanál.

Társszerkesztő: Dr. Ambrózy Ágoston
Felelős szerkesztő: Dr. Buza Barna
Társszerkesztő: Dr. Székely Albert

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Hirdetéseket a legutányabb árban közölünk.

Orosz üzenet.

Mint éj a napot, úgy követi a bűnt a büntetés. S mi természetesnek is tartjuk, ha az egyszerű daróc-ruhás ember elveszi megérdemelt büntetését, de valami áhítatos babonaszaggal és félelemmel tekintünk a magasba, ha a bűnös királyi koronát visel a fején és hitvány porhüvelyét biborpalást takarja, mert ez „szent és sérthetetlen“.

A sors azonban nagyobb demokrata a legdemokratább alattvalónál.

Az nem tesz különbséget ur és szolga, jobbágy és főúr, alattvaló és uralkodó között, hanem könyörtelenül lesújt mindazokat, a kik bűnösök és nem kiméli természetesen a legnagyobb bűnösöket sem: a népek szabadsága ellen törő, ezeket leigázni, vagyonukból kiforgatni akaró uralkodókat sem.

Nem tudunk elképzelni nagyobb bünt, mint azt, mikor egy uralkodó, úgy hálálja meg nemzetét azon jóindulatát, melylyel őt a legmagasabb polcra helyezte, minden anyagi jóval ellátta, hogy megfojtja az egyéni és nemzeti szabadságot, korlátok közé szorítja fejlődési vágyát és megfosztja vagyoni jóléte megszerzésének lehetőségétől.

De a bűnös, még ha királyi korona is ékeskedik fején, nem áll meg az első lépésnél. Hogy

bűne gyümölcsét élvezze, keres magának cinkosokat; körülveszi testét magasrangú államhivatalnokokkal és tábornokokkal, magához ragadja az ország pénze és élete felett a rendelkezést és „viribus unitis“ elnyomják a népet.

A zsarnokság kap lábra; ennek sarkába lép minden szabadság megszorítása; a hol pedig nincsen szabadság, ott szabad a vásár: a főbb tisztviselők lophatnak, csalhatnak, sápolhatnak, a polgárokat egyéni szabadságuktól megfosztatják, a katonák szájából a mindennapi talatot elsínekölálhatják, és az így ellopott pénzt szeretőikre költethetik.

Huzugság, lopás és minden büntetendő cselekmény elkövetése szokta az abszolút uralom jellegét megadni. Kis tehetségu, vastag arcbőrü, és nagy gyomru alakok kerülnek a legfőbb polcokra, kik uralkodójuk bizalmával is visszaélnék, őt is megcsalják, mert a csalás a vértükben van és hogy bitorolt hatalmukat megtarthassák és az azzal járó vagyoni előnyöket élvezhessék, golyóval és akasztófaival felelnék, ha a nép jobbjait ennek a rabló uralomnak véget akarják vetni.

Mert a nép nem birka nyáj. Annak a gypját nem lehet évről évre megnyírni, azt nem lehet mindig fejni.

Ideig-óráig türi az „Isten kegyelméből“ való örült garázdál-

kodást, de mindennek, így a türelemnek is vége szokott lenni.

A nemzet öntudatra ébred. Élni akar természetadta jogával, Szabad államban, szabad polgárok társaságában akarja tevékenységét kifejtetni. Uralkodójában nem rabszolgatartó fejedelmet akar retetni, hanem alkotmányos főt akar tisztelni. Olyat, a ki nem szolgáltatja ki nemzetét idegenek rabló gazdasági politikájának, nem dobja oda martalékul a tehetetlen tisztviselők kapzsiságának és nem viszi mérszárszékre a nemzet virágát, az ifjúságot, hogy „családja“ ra dicsőség háramoljon.

A nemzet nem az uralkodóért van. Öncélú jogalany, ki maga szabja meg életét. Akaratának gátja a földön nem lehet s ha van oly bitor, ki elébe áll, a nemzet jogosult azt utjából félre rugni Alkormányos eszközökkel kell megvívni e harcot alkotmányos államokban, minden eszközzel pedig ott, hol ilyenre szükség van.

A katonaság szuronyaira támaszkodó zsarnoki kényúr ellen. minden eszközt igénybe lehet venni, még ha százszor bűn is a gyilkosság.

Ki milliók vérért nem átálja venni, ki vassal tartja fenn rémuralmat, annak fegyver által kell elpusztulnia.

Orgyulok, mérgek, revolver, dinamit, mind jó szolgálatot tesz azoknak, kik a nemzeti szabad-

ságot, milliókért küzdenek és egy ember élete számba sem jön ott, hol milliókat végeztek ki a vérszomjas hatalom.

Ezt a retentő figyelmeztetést küldi Oroszország Nyugatra, hogy okuljanak belőle mindazok, kik alkotmányos uralom helyett abszolút módon akarnak kormányozni országokat és szabad polgárok helyett vérezadó rabszolgák fölött akarnak uralkodni.

Szende Miklós.

A MEGYE ÉS VAROS

× **Megyebizottsági tagok választása.**
A nátafalvai kerületben folyó hó 17-én tartatott meg a megyebizottsági tagválasztás, melyen legtöbb szavazatot kaptak: Eperjesy Lajos dr. (86), Ferenczy Sándor (143), Barna Bertalan (111) és Zapotocky Péter (89). Ezekkel szemben kisebbségben maradt Füzesséry Tamás, ki 77, és Seregye Zoltán, ki 62 szavazatot kapott.

× **Pályázat segédjegyzői állásra.**
A homonnai járás főszolgabírája pályázatot hirdet az 1000 kor. javadalmazással egybekötött kisközi segédjegyzői állásra. Kérvények f. évi augusztus 19-ig nyújthatók be.

× **A központi választmány határozati közszemlén.** Zemplénvármegye központi választmánya ezennel közhírré teszi, hogy a központi választmányak az országgyűlési képviselőválasztások 1906-évre érvényes névjegyzékeire beadott felszólamlásokra hozott határozatait az 1899. évi XV. t. c. 128. §-ához képest 1905. évi július hó 20-tól 1905. évi július hó 30-ig Zemplénvármegye közigazgatási irattárában közszemlére lesz kitéve.

Pista doktor.

Írta: Toma István.

Pista doktor és Erzsike a nagy plátfána alatt ültek. Erzsike az egyik padon, a doktor pedig a másikon. Közöttük egy fehérre festett kerti asztal terpeszkedett megrakva a stikkeléshez szükséges apró-cseprő dolgokkal, könyvekkel. A közepén pedig lehelletnyi porcellán tányéron cukrozott földi eper mosolygott.

Erzsike valóságos arnyal, azaz aranyos, bájos kékszemű, lenhaju kis bakfisleány volt. Pista ur pedig egy választékosan öltözött, sugar növéstü fiatal legényke.

A doktor úr szeme fekete, mely tüzi, s egész lényén valami hidegség ömlött el. Erzsike ellentéte volt a fiúnak. Naiv mint a tizenhat éves leánykák, de eleven, piros rózsákkal díszített kövéres arcoeskáján nyughatatlan mosolygás játszott.

A parkban hosszú arnyékok vetettek a fák s friss reggeli szellő fujdogált. Egyszerre csak egy hirtelen erős fuvallat belekapott az Erzsike mintái közé és „haj!“ — így viáltott fel a kis leány — szerte hordta a park virágos rétéjén. Akkor jött arra a doktor ur. A huszonegy éves doktorok elfogódottságával köszönt, a mire Erzsike azzal választott

nagy ijedtséggel futva repülő mintái után:

— Pista ur legyen szíves . . .
Pista ur legnagyobb komolysággal volt szíves futni a repülő laposkák után, s a mikor az utolsó is elfogta határozott léptekkel közeledett a nagy, fehér asztalhoz, s ümpepelyes kimértiséggel adta át az elfogott lapokat.

— Csókolom kezeit Erzsók nagysád!

Erzsike mosolygó igyekezettel rendezgette a mintáit, s a mutató ujjaskáját megdedesítve azon fázadott, hogy két összeragadt lapot szétvállasson. A mikor ez nagy meglepődésre sikerült, csak akkor tekintett fel a fiatal emberre, s ha nyag visszaemlékezőzéssel szolt:

— Parancsol valamit?

— Én? Csókolom kezeit — és a fiatal ur nagyon zavarodott volt.

— Ah persze — szoltott Erzsike. Magától doktor ur hat hónap óta semmit sem hallottam. — Jól van, eddig dolga volt, hanem most leül és elmondja nekem, hogy belefáradt-e a tanulásba?

Pista úr akart mondani, de nem szolt semmit. Félzségen leült a szemben levő padra és különös zavarral tekintgetett hol Erzsikére, hol jól gondozott körmeire.

Tehát egészen a doktor ur akaratára ellenbe történt, hogy egymással szemben találuk őket.

A csönd kínos volt. Erzsike lopva egy tekintetet vetett jogászáraké ekkor már az óraláncaival játszadozott. Azután valami hirtelen gondlattól esiklandoztatva stikkelésével fogta el ajkain a nevetést.

Afféle bakfis gondolat volt. Kedves és izgató. A kisleányoknak, ha egy halgatag és felszeg fiatalember ül előttük, mindig vannak ily félig komoly, félig tréfás gondolataik.

— Pista úr!

— Parancsol — rezzent össze a megszóított.

— Igen kérem. Azaz dehogyl! Épen azon gondolkozom . . . azon töröm a . . .

A kis leány összekulcsolta kezeit és élénk gyönyörűséggel szemlélt a fiatal ember zavarát, azután pajzán hangon szoltott felé:

— Azon téri a fejt, hogy . . . hogy miként szokják meg tőlem.

— Ah Erzsike Nagysád . . .

— Persze doktor úr most már én is nagysáddá rukkolkok elé, amióta maga az egyetemem . . .

— Erzsike kisasszony — retirált a doktor úr félig elpirulva.

— No Pista nézze mi maradunk egymásnak azok, akik voltunk: Er-

zsike és Pista — és a szánakozás bizonyos tekintetével nézett a zavarával küzdő fiatal urra. De a hangnak gyermeki őszintesége és meleg-sége, amelyen a kislány szoltott abba a hangulatba merítette az ifjut, hely közel áll a szórakozottsághoz. És olyan öntudatlan volt a válasz is, melyet súgva, szinte önmagának adott.

— Igen! Pál és Virginia! És arcát valami kimondhatatlan ragyogás sugározta körül.

— Pál és Virginia? szoltott méla kíváncsisággal Erzsike. A fiut e szavak felrezzentették! A meglepett zavarával tekintett a leány arcába, s a mikor látta, hogy az a melázó kíváncsiság tekintetével nézi őt, hirtelen öntudatra ébredt és erős, fekete szemével belenzett hosszán, erősen a kis leány arcába, mosolytalan kék szemébe. E tekintetével legyőzte a kis leányt, a kinek az arcán oly különböző fáradság ömlött el, s az a két piros róza vérvörössé lett. A fiu lelke is megremegett a szép kék láttára. Azután felcsillant a szerelem, megnevésítő kiszáradt ajkait és valami szokatlan merevséggel rákönyökölte az asztalra, beszélni kezdett:

— Pál és Virginia! Oh Erzsike, Pál és Virginia az örök szerelem

HIREK.

A szobor.

A Kossuth-szoboralap javára Hatán, július 23-ikán megtartandó majális alkalmából.

Exegi momentum aere perennius... Ércnél tartósabb emlékoszlopot állított magának az, aki nemzetét szívét nyerte meg otthonul.

És ha itt megállunk, felesleges Kossuthnak szobrot emelni. De meg nem állhatunk e ponton anélkül, hogy a képművelők végzetes tévedésébe ne esnénk, akik másfél századon át szenvedélytől elvakultan hirdették az ábrázolásnak az eszmére gyakorolt profanzáló hatását. Ellenérvekként nem kell a művészetek történetében, az ikonolatriák vagy a tridentis zsinat erre vonatkozó rendszeres tanításaiban bűnözni, elég rámutatni az életről azon tapasztalatára, hogy akit tisztelünk, szeretünk, annak a képét is megbecsüljük. Amint nem fog csökkenni szeretetem barátom iránt annak folytán, hogy képet kapván tőle, most már megszoktam a szeretet közté képe közt (és ebben a példában észlelhető ad absurdum a képművelők állásponjtjának tévessége), épp úgy nem csökkenti egy szent kép tisztelete a szent tiszteletet, épp úgy a feszület előtt letérdelni nem bálványimádás, hanem a hit megvallása és épp úgy Kossuthnak szobrot emelni nem főleg profanzálás, hanem a hazafiság dokumentálása.

A mindennapi kenyérből sokkal jobban eltoppítja lelkeinket, sem hogy kegyelettel, hittel, emlékezetrel, mint eszmékkel tárgyi támogatással nélkül operálni tudnánk. Ebben a lelki működésben van segítségünkre a festő meg a szobrász. Erről az eszmei oldalról egészíti ki a művészet az életet. És a természet lát-szólagos rendezetlenségében az összhang megsejtésére illetett művésztől két út áll az eszme szemléltetésére: megszépíti a valót, a kicsinyes vonásokat elvonatkoztatásával és a jellemző kidomborításával — vagy pedig egyszerűen lemásolja a valót, ha az olyan, hogy már magában bírja a művészi szíp alapfölteletét: az erőteljesen kidomborodó jellemet. Az első esetre példa a „Golgotha” és a Szabadság-szobor, a másodikkra az „Ece homo” és a Kossuth szobor.

Kell-e nekünk Thorwaldsen vagy Canova idealisáló genijeit, mikor kézzel adta elénk az eszményi nagyságot az a szobrász, aki csak agyaggal dolgozott, de hatalmában

állott belélelni az agyagba az élet-szeretetnek és a szeretet mindenhatóságának örök törvényeit? Az emberiség fejlődésének nagy étapéjaira úgy ültette ki ez a szobrász legjobban sikerült mesterműveit, mint egére a legtündöklőbb csillagokat. És a fejlődés mértékföldjei maradtak ők. Sötét volna nélkülük az élet, sötét a történelem.

Éj volt, mikor a Gondviselés a legtündöklőbb meteort kitézte történelmünk egére. Megismétlődött a Genesis első napjának nagy jelene: elhangzott a Fiat lux! — vakító világosság gyúlt ki a szemhatáron és megkezdődött nemzeti létünk fénykora. És ha ideig-óráig elborítja az életrény felhője Kossuth eszmeit, bátorító és fölemelő a tudat, hogy az ő nagy lelke örökösök fölöttünk.

Lelke mindig a miénk volt. A Kossuth napja sőt, Kossuth szive dobog már ebben a vármegyében. Siessünk az áldozat oltárhoz. Adjunk testet a halhatatlan szellemnek, hogy az az ére és az a márvány örök időkre hirdesse a nemzeti kegyelet és a lángoló hazaszeretet evangéliumát!

Ambrozy Ágoston.

— **Áthelyezés.** Raituch Endre m. áll. v. hivatainak Sárospatakról a rumi állomáshoz áthelyezteték.

— **Dr. Stern Armin** városi alorvos 3 heti időtartamra Koryuticára ment üdülni.

— **Tüz.** Folyó hó 16-án Vadász Antalnak a honvédlaktanya mellett a jázban tűz volt, melynek tetőzete a nagy melogben néhány pere alatt elhamvadt. A tűz keletkezésének okát megállapítani nem tudják, lehet azonban, hogy egy eldobott égő gyufaszálról foghatott tüzet az épület hátsó része, a hol egy kszal állott zsupszalmával telve. A kivonult tüzőltök rövid idő alatt lokalizáltak a tüzet. A tulajdonost nem sújtja nagyobb kár, mert az épület biztosítva volt.

— **A Katholikus olvasókör táncmulatsága** június hó 16-án zajlott le a „Nyúl” kerti helyiségében. Az a derék és lelkes munkásság, melyet a kör vezetősége Patsán Gyula elnökkel az életrény kör fejlesztése érdekében kifejt, a mulatság- rendezés terén is teljes mértékben érvényesül. Az idei nyári vigasság is nagy-szerűen sikerült. Külsőségeiben élénk, színes és impozáns volt, a fesztelen, jó animóról pedig a mulatságon részt vett tömegtelen sok táncos-pár gondoskodott. Este 7 órától reggeli

5 óráig, ameddig a mulatság tartott, szokatlanul keveset pihent a cigány vonója, amit természetesen megint csak a vígadó közönség hamisítatlan jókedvének javára kell írunk. A négyesek rendezése körül, melyek a colon hosszúsága dacára szintén szokatlanul jól sikerültek, Bartizek László, Laszcsák Ferenc ügyeskedett. A mulatság jövedelméből a kör alapja javára szűcséskén jut.

— **Növegyleti közgyűlés.** A homonnai izr. jötevényi közgyűlet múlt hét hétfőjén tartotta meg rendes évi közgyűlést, melyen dr. Moskovics Ernő elnököl, a jegyzőkönyvet Lengyel Samu titkár vezette. Az évi jelentésből megtudjuk, hogy az egy-letnek 84 rendes és 5 tiszteletbeli tagja van; múlt évi bevétele 994 K 56 fillér. Kiadása 869 K 99 F volt, melyből jötevényeire 767 K 99 fill. fordítottat. Az egylet törzsvagyona 3826 K 63 fill. Az új választmány és tisztkár megválasztása után a közgyűlés véget ért.

— **Meghívó a hatfai majálisra.** A sátorajánahelyi Kossuth szobor-alap javára „Hatfa” fűrdőben július 23-án megtartandó nyári táncmulatságra ez uton hívjuk meg azokat, akik meghívásra igényt tartanak de Live-dsől meghívót nem kaptak. — Személyjegy 2 K, család-jegy 4 K. Kezdeté d. u. 4 órakor. A mulatság kedvezőtlen idő esetén 30-án tartatik meg. — A rendezőség, melynek élén dl. Meener Gyula, mint díszelnök és dr. Ambrozy Ágoston mint r. b. elnök állanak, mindent elkövet, hogy a mulatság a hazafias célhoz méltóan sikerüljön és azon remény-vel el kifejezték, hogy az adakozás ezen legkellemesebb formájában mindenki szívesen fog részt venni. — A b.-szerdahelyi állomásra érkező vonatokhoz kocsik kúldéséről gondoskodik a rendező-bizottság; s e tekintetben, valamint meghívók igénye. Ése iránt minden felszólalás Szeghy László a. r. b. jegyzőjének címére (Zemplén, u. p. Ladamóc) intézendő.

— **Elfogott zsebtolvaj** Kolompár Gergő szegkovaes a zemplénszámiai vasár alkalmával egy gazda ember zsebéből kloppta a 760 koronát tartalmazó pénztárcát. A gazda rögtön észrevette a hiányt, utána iramodott a vasári tönkteleibe ellilán tolvajnak, akit a közönség segítségével sikerült is elcsípní. Adatták a esendőségnék, mely beszállította a tolvajt a bíróság fogházába.

— **Jogakadémiai értesítés.** A tisztái, hitv. evang. egyházkerület eperjesi Collegiumának jogakadémiaján, az 1905—1906. tanévre a beiratások

f. évi szeptember 12-éig eszközöl-tenek. Utólagos felvételnék szept. 13—15. napján dékáni-, azután pedig tanári-kari engedélyvel lehet helye. Azok az egyéves önkéntesok, akik tényleges katonai szolgálatakat f. évi szeptember hó végén fejezik be, október 1—8. napján iratkozhatnak be. A vizsgálatok határideje szeptember 1-től 15-éig tart.

— **Tanítók gyűlése.** A f.-zempléni ev. ref. egyházmegyei tanító egy-sület rendes évi közgyűlését f. évi július hó 31-én Gálszécsen az ev. ref. templomban fogja megtartani. A közgyűlés előtt a választmány ülést tart az ev. ref. paplakon, a köri és a központi pénztárak meg-vizsgálása tárgyában. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki megnyitó. 2. A közgyűlések jegyzőkönyvének fel-olvasása s az azokban foglalt indítványok tárgyalása. 3. A múlt évi közgyűlés által kitűzött pályatételle beérkezett munka bírálatá, illetőleg bírálat felolvasása. 4. Esetleges indítványok. A közgyűlésre a t. tanító urak azon figyelemzetéssel hivatnak meg, hogy a kellő igazolás nélkül elmaradtak az alapszabály-szerű pénzbírsággal fognak sújtatni.

— **A piaci uzorára ellen.** Több város piacára folytán a m. kir. belügyminiszter rendeletet bocsájtott ki valamennyi törvényhatósághoz az ország-szerte tapasztalható tul-magas piaci árak miatt, melyek nemcsak a megélhetést nehezítik meg, hanem a szegényebb sorsu munkásnép soraiban egyenesen el-keseredést keltenek. A belügyminis-ter rendelet szerint utasítatnak az illetékes rendőrhatóságok, hogy a helyi viszonyoknak megfelelően dolgozzanak ki egy piaci tarifát, melynél többet az elárúsítók nem követelhetnek s melynek áthágása szigorúan büntetendő. A piaci árak megállapításánál mérvadó tényező-knek tekintendők a termelőknék fizetett árak s ehhez hozzászámitandó az elárúsítók bizonyos hányá-dokban követelhető haszna, tekintetbe véve az illető élelmiekk kon-zumját is.

— **Helyreigazítás.** Lapunk május 24-iki számában „brutális tanítónő” bekezdéssel egy rövid hír jelent meg, mely szerint Krasznapolszky Margit tők-terebes állami tanítónő egyik növendékét súlyosan megver-te volna. — Tudósítónk a hír megírásának alapjául szolgáló közleményt teljesen hitelt érdemlő egyen kezeiből kapta, s így kétel-kedésre ok nem lévén, egész jó-hiszeműséggel kolportálta a hirt.

eszményképei. Két örök ifju. Két szerető sziv. Pál magas növényt, ru-ganyos izomat. Erős, határozott vonásokkal, Virginia szint-n magas. Olyan mint a cédrus. Arca, mint a lilium. Szeme kék, akár a tenger, ajka cseresznye piros és a haja . . . a haja lenzöke . . .

E szavaknál elhallgattok. Tekinté-tével végig simogatta Erzsike szaszke haját, mely köré sajtáságos ragyo-gásu gloriólat vont a falombokon átszűrődő reggeli napfény.

A kis leány mozdulatlanul ült. Arczán egyre égő színekben lángolt az a két rozsa s kis mele lígáyn, finoman pihgett, min a fészében epedő magányos gerbeczje. A fiu köze-ebb hajolt hozzá az asztalon keresztül. És gyöngö-den megfogá a kezében tartott horgolt tüt.

— És az a két lelek, Pál és Vir-ginia — folytatta az ebészölést — gyöngö-den, idealisan, örökké szer-elette egymást. Azért a költök meg-énekeltek ezt a szerelmet. Egy hely-en olvastom, hogy Pál komor, szo-tatlan, de erős, szívű ifjú volt. És én is azt hiszem, hogy csak ilyen szívű férfiak tudnak erősen, tisztán, és örökké szeretni.

Tekintete a leány kezéről az ar-cára szökött. És jóformán meg szakítás nélkül folytatta beszédét.

— Virginia szöke volt. Orcaín a hajnal pirja égett. Homloka fehér volt mint a frissen esett hó s e

fehér homlokot fekete szemöldök környezte. A szeme kék volt és fekete íves, selymes szempilla árnyékolá . . . Igen a szeme kék volt és mély mint a tengerszem és mosolygós mint a . . . mint a magdó Erzsike! . . .

A kis leány megrezent egy esepett. A fiu is. S akkor a kis-leány alabastrom homlokán is piros foltoeskák tűntek elő. Valami edes szédület fogta el a leányt s egészen lehunyva szemét, edes szemre-hányással, lehetetszerűen sugta ma ga elé:

— Pista mit beszélsz?
A fiu megigézte a leány szem-lélete. Lázus volt és bátor. A horg-olt tüt leeszattatta kezét és öntudatlanul átfogta a kis leány gyöngy-, rózsás ujjait. És beszélt. Hangja tele volt remegéssel és a laz suttogásával:

— És hogyan találkoztok? Egy-szer Pál neh-z munkából tért meg. Szép nyári reggel volt. A nap akkor emelkedett a hegyek mögöl. Az er-dőn n ezer madár énekelt. A cserjés közt esortétést halott Pál, Megait és figyelt. Egyszerre női sikoltás hasíjta át a teget. Arra felé fut, Latja, hogy nagy bozontos maczkó üz egy fiatal leányt. A leány Vir-ginia volt. A vén bozontos már-már eléri a leányt, de akkor közbeugrik Pál és vadaskésével szíven dűfi a medvét. A leány és a medve egy-

szerre esnek a földre. A medve élet-telenül, Virginia elájulva. Pál a részvétől és az izgalomtól hisz-an hají a leány fölé. Elettelen ar-vonásait remegéssel szemléli, azután vad férfi öröm tör elő kebeléből. Elragadtatással terdel a nő felé és . . . és hosszan forrón megcsókolja a kezét. Megcsókolja a kezét így . . .

— És Pista doktor az elbeszélés izgalma közben elragadtatással át-hajolva az asztalon, hosszan, forrón önfelédten megcsókolja az Erzsike kezét . . .

— És akkor — szólott az ifju, elbódítan a hosszú, forró esztől — és akkor Virginia elalét alakjára tekintve Pál gyöngöden sóhajta:

— Virgi . . .

— Erzsike! szólott egy érees női hang a nagy platánfa alá kanyarult kert körül.

Mint az erdei esőndben elmélázó vadgalamb-pár rebent szőjjel Erzsike és Pista doktor. A kis leány karja lehullott és ijedten igazgatón hajfogtatá, a fiu pedig lesován szeméit, elhátványt és úgy állt mint egy élettelen kőbákvány Buddha szikla templomában.

— Ama érees női hang bírhósa egy pongyolában öltözött firkérahgy matrona volt: az Erzsike mamája. A másik hölgy, aki egy szót sem szólt, hanem a csodálat mar a szájt-késég töltötte el egyre csak Pista doktort nézte. Az elámulás első pillá-

nataim tulesse inkább valami egyre erősödő örömmel, mint neh-zteléssel suttogta:

— Fiam! . . . Fiam! . . . Pista . . . doktor fiam!

A fiatalok helyét az öregek fog-lalták el. Hosszas töprengésbe és esőndes csudalközsába merülten hallgattak. A napsgár odasett az asztal középeré és gyorsan olvasz-totta a számócára hintett cukrot.

— Hm! Hm! szólalt meg az ősz-haju matrona!

— Igen . . . igen felelt rá a másik, a ki a Pista ur helyén ült. Azután megint hallgattak.

A földi eperre logyek szálltak és már régóta vídaman lakmároztak, a mikor az Erzsike mamája egy szórakozott kézmozdulattal elütte azokat.

— Hess! Hess! szólott a másik is és most már egy kissé mosolygós arecal folytatta.

— A Pistát, ezt a komoly gyer-meket igazán nem értem.

— Ejnye ezek a legyek! Hess! — Erzi mindig tréfálta . . . az az hogy . . . különben nem tudom . . .

— És akkor elmo-olyodott a Pista mamája, azután az Erzsike. Sokáig mosolyogtak esőndes elrevedéssel. A mut-tat vagy a jövőt szemléle? Elég az hozzá, hogy egyszer csak a kis leány mamája megszólalt emlé-kező mosolygás közt:

— M rgit emlékszel? Egyszer a

— Mint utólag kitudt, a közlemény tulhajtott volt, mert a verés nem volt olyan súlyos természetű, hogy a házi fegyelem korlátait — melyhez a tanítónak joga van — túlhaladta volna. — Készséggel rektifikáljuk azért előbbi közleményünket, amint is inkább, mert a megjéjett vizsgálat során kitudt, hogy a tanítónő visszaélést nem követett el, s így tartozunk a közvéleménynek és a nagy nyilvánosságnak azzal, hogy Krasznapolcsky Margit tanítónőt ez esetből kifolyólag vád nem érheti.

— **Vesztett kutya a városban.** Vasárnap délután a gyártelep körül játszódozó gyermekereget riasztott el egy kis kutya. A gyermekek jövetelére oda sietett Vojtkó József helybeli közműves és a vestett gyúrtól egy tehenet mart volna meg, melyet állatorvosilag megvizsgáltak.

— **Dr. Hunyor Sándor** ügyvéd iróadját Tokajból Királyhelmece helyre átvette át.

— **Öngyilkos szerelmes.** Petrik Gyula helybeli dohánycsárny munkás folyó hó 17-én éjjel szerelmi bánatában forgópisztolytálá magára lött. A lövés zanjára összefutott szomszédok a kertbe siettek, a hol a fiatal ember az öngyilkossági kísérletét elkövette. Majd előhívtatták dr. Davidovics Jenő orvost, a ki a sérülten csak jelentéktelen sebesülést talált. Még az nap kórházba szállították. Öngyilkossá azért akart lenni, mert szülei ellenzékelték házassági terveit, melyekkel az utóbbi időben foglalkozott.

— **A pataki cukrászda.** Tegnap d. u. egy négytagú társaság átrándult Újhehől Sárospataki, hogy ottan a történelmi nevezetességű helyeket megtekintésük. Mikor beteltek a látnivalókba, betértek a cukrászdába, mely állítólag az intelligencia találkozó helye. Az intelligencia úgy látszik nyaral, mert a cukrászdában nem láttak mást csak legyeket. De nem is keveset, hanem sokat; úgy látszik monstro-fémettelés egybekötött kongresszust tartottak ott az összes pataki legyek, a kik (vagy a melyek) teljesen belepték a cukrászda asztalait, székeit, padjait és falait. Végre hosszas várakozás után megjelent egy bánatos arcú nő az üzletben. Csodálkozott, hogy legyeken kívül más vendéget is lát az ottan. A társaság egyik tagja fagyaltot kért.

„Fagyalt — az nincsen.”
 „Hát akkor adjon málnaszörpöt!”
 „Az sincsen.”
 „Akkor kérek cukrászteményt.”
 „Az sincsen.”
 „Hát mi van?”
 „Semmi — kérem!”

kolozsvári színházban, még mint fiatal lények egy páholyból néztük végig: Pál . . .

— **Es Virginiát — szolt a fiu anyja.** Azután felélenkülvé folytatá. Pál ép oly felős, oly komor volt, mint az én Pistám . . .

— **Es Virginia ép oly vidor, oly mosolygós, mint Erzsike.**

— **Es emlékszel-e arra az alkonyi jelenetre, a mikor a komoly Pál rabjátul esik Virginia ígézetének és a komoly Pál csókkal borítja Virginia kezét . . .** Hogyan szeretted egymást, Elvégre is aranyosom ki tudja, hátha ezek a mieink is . . . Hess! Hess! Úzték, hajtották a legyet oly buzgalommal, hogy akkor is kergették, mikor nyoma sem volt már. Gondolataikban pedig szűtték szöveggették Pál és Virginia történetét. — Különbön ki tudja, hogy két mama, a kinek egy tizenhétéves leánya és egy huszonnégy éves doktor fia van, olyan régi mese fonalat szövögeti-e, mint Pál és Virginia: miközben egy egész délelőttön át üntudatlanul hajtogatják a legyeket:
 — Hess! . . . Hess! . . .

„De hát akkor, miért tartják nyitva ezt az üzletet?”

— **A tulajdonosnő esodálkozva felel:**
 „Hát mielő éljen a családomb, ha beestukom a boltot?” . . .

— **Zsebtolvajok büne.** Az országos vásárok réme: a zsebtolvajok legutóbb megelhető jó aratást csináltak Újhehében. Egy vidéki úrnőtől elloptak egy csomagot, melyben több aranyemű volt. Ezeket a lopott tárgyakon a zsebtolvajok valahol taludhattak, mert tegnapelőtt egy Schwarz nevű fiatal embert fogott el a rendőrség, aki a városban arany és ezüst értéktárgyakat árúsított. A tárgyak között, melyek feltűnő olcsó áron kínált eladásra, az országos vásáron lopott aranyeműk nagyrésztét megtalálták.

— **Ertesítés a jövő iskolai évről vonatkozólag.** A sárospataki főgimnáziumban a javító-, pótló- és magánvizsgálatok szept. 1-2. napján, a következők szerint tartatnak meg: szept. 1-én d. e. les a VIII-VII. d. u. a VI-V. szept. 2-án d. e. a IV-III. d. u. a II-I. osztályéi vizsgálatok; az írásbeli érettségi vizsgálatok szept. 3., 4., 5., 6. és 7-én. a szóbeli érettségi vizsgálatok szept. 9-én les. A félévelekek, beírások szept. 3-5. napján lesnek és pedig szept. 3-án és 4-én kizárólag a protestáns vallásúakra nézve, szept. 5-ikén a nem protestáns vallásúakra nézve, amennyiben azt a létszám megengedi. A jövő iskolai évről ugyan is az I-V. osztályban következőleg les a tanulók száma megszorítva: az I. és II. osztály (A) és B) szakaszába nem vehető fel több, mint 50-50 tanuló, a III. és IV. osztályba, amelyek nem lesnek páruhámozások, nem vehető fel több, mint 67, az V. osztály (A) és B) szakaszába nem vehető fel több, mint 40-40 tanuló A két első napon (szept. 3-4.) csak prot. vallásúak vétnek föl, a harmadik napon más vallásúak is, ha azt a létszám megengedi és pedig első sorban a már itt tanult növendékek; az utjonnan érkezők nem prt. vallású tanulók közt a helybeliek előnyben részesülnek. A tanítások szept. 6-án kezdődnek.

— **Eltűnt fiu.** Fehér Ferenc helybeli m. a. v. pályafelgyező Lajos nevű 13 éves fia kéthételt ezelőtt eltűnt szülei lakásáról. A kapitány-ság a szülők kérésére elrendelte köröztesét a következő személyleírás alapján: testalkata közép, haja és szemé barnák, arca lenesek vannak. Eltűnésekor fehér csikós trikót és sötétke nadrágot viselt, keskeny fehér csikkokkal.

— **A nemzetközi birkozások** melyek már több mint egy hete tartanak, ma véget érnek. A péntek este visszalépett Jagendorfer Adolf bécsi bajnok birkozón kívül visszalépett még: Jankovszky Pál berlini, Simakoff orosz és Tom Belling amerikai bajnokok úgy, hogy kedd este már csak három birkozó maradt. Kedd este Misbach Lajos szászországi úriást győzte le Ciganiewicz Zbyszko világbajnok. Misbach a birkozás után kijelentette, hogy a további birkozástól visszalépett, mire nyomban kifizették neki az 50 koronás 3-ik díjat. Ma les a döntő küzdelem Ciganiewicz Zbyszko lengyel és Nagy Károly Vilmos magyar bajnokok között az 1000 koronás első és 100 koronás második díjért. A díjakat ma a birkozás után adják át a győzteseknek.

— **Egy képügnök halála.** Vasárnap hajnalban a Csörgő-felé vezető úton, a Fedorkó-felé tanya közelében Kocsár Mihály képelarusító ügynököt agyonlőtték. Még élve szállították az „Erzsébet” kórházba, de fejsebe annyira súlyos volt, hogy az nap délután kiszenvedett. Az eset előzményét különféleképpen tárgyalják, legvalószínűbb azonban következő értesülésünk: Kocsár Mihályt és egy másik társát, kivel egész éjen át mulatott, Krausz Károly városi rendőr egy korcsmában előkötött botrány miatt bekísérte. Beki-

sérés alatt a képügnök elmenekült kísérője elől és vele csak az uszoda és esőrigő hid között elterülő földcsen találkozott. Ott történt közöttük a halálos kimenetelű összetűzés, melynek a képügnök esett áldozatul, aki egy forgópisztolyból a rendőrt lött, mire a rendőr kirántotta kardját és végig vágott vele a képügnök fején. A vágás olyan erős volt, úgy hogy a homlokát és feje tetejét ért mély vágás halálos volt. Egy másik verző szerint az ügynököt a helyszínén összecsiszított férfinak egyike lötötte volna le. A vizsgálat ezen ügyben megindult, melynek eredményét annak idején megismertetjük olvasóinkkal.

— **Garázda zongoramester.** Folyó hó 18-áról 19-ére menő éjjel botrányos éjjeli esendáborítást követett el Polyák-Magyar András helybeli származásu foglalkozás nélküli fiatal ember, akinek viselt dolgairól már több ízben megemlékezünk. Hol jogásznak, hol teológusnak adja ki magát és ilyen módon zsarolja különösen az úri közönséget. Legutóbb czime és foglalkozása melyvel felruházta magát, a „zongoramester.” E minőségében követte el ez éjjel azt a nagy botrányt amiről a rendőröknek be kellett őt kísérniük. A garázdálkodó fiatal embert a rendőrség börtönében is csak nagy nehezen tudták megfékezni. Most a rendőrségi zárka lakója, ahol bő alkalma nyílik majd elmékedni a történet felett.

— **Versenytárgyalás.** Sátoraljaújhehly r. t. város részére a Gyártelepi, Széplahny, Pálotás, Teleki, Róza és Berecki utak kavicsolására szükséges körülbelül 500 köbméter kavicsnak szállítására és kiterítésére a városi tanács tegnap kelt határozatával a versenytárgyalás elrendeltetvén, közhírre tétetik, hogy az írásbeli zárt ajánlatok 1905. évi augusztus hó 4-ik napján d. e. 10 óráig nyújtandók be a városi iktatóban. Az ajánlatokhoz bánatpénzül 500 korona készpénz, vagy teljes biztosítékot utyító értékpapírnak a városi pénztárca elhelyezését igazoló nyugta esatolandó. Később beadott ajánlatok figyelembe nem vétnek. A részletes feltételek az irattárban megtekinthetők s az ajánlattevők ajánlataikban elősmerni tartoznak azt, hogy a részletes feltételeket ösmérki és azoknak magukat alávetik.

— **Ipartestületi országos közgyűlés.** A hazai ipartestületek központi bizottsága e napokban küldte meg a kassai ipartestületnek a Szabadkán megtartandó VII. ipartestületi gyűlésre szóló meghívót, egyben értesítette, hogy ha a napirend pontjai vagy esatlakozó indítványai volna, vagy esetleg önálló indítvánnyal kívánna fellépni, ebbeli szándékát augusztus 1-ig a központi bizottsághoz jelentse be. Az ipartestület előjárásiga legközelebbi ülésében fog a meghívóval foglalkozni és megválasztja a kiküldöttöket.

— **Nógrádmegye meghívója.** Nagy ünnepekre készül Nógrád vármegye. Szeptember 17-én les történelmi nevezetességű, jelentős évfordulója a széchenyi országgyűlésnek, a mikor Rákóczi Ferencet fejedelemsé választották. A magyar historia ezen nagy eseménye óta kétszáz esztendő pergett le az idők mulásában. Szeptemberben les a fejedelemsé választó Magyarország jubilaris ünnepe, a melyre most hazafias lelkesedéssel készül Nógrádmegye. Vármegyénk is kapott meghívót a jubileumra. A hatóság ezután fog intézkedni a részvétel dolgában.

— **A cigány-kérdés és a gazdák.** A cigány-kérdés rendezése érdekében az O. M. G. E. felhívást intézett valamennyi törvényhatóságokhoz és így Zemplén-megye törvényhatóságához. A szétküldött felhívás szükségesnek tartja a kóbor cigányok gyermekeiről való gondoskodást az állam részéről, a kóborlás betiltását, a visszaeső kóborlók szigorú büntetését illetőségi helyük megállapítását, a

letelepülési kényszert, a külföldi illetőségek eltoloncolását és kitiltását és az összes kóbor cigányok központi nyilvántartását.

— **Pályázati felhívás.** A siketnéma Budapesti állami intézetének első osztályaiban a legközelebbi tanévre 30 új növendék fog felvétetni. Ezen kívül felvételt nyerne a megfelelő felsőbb osztályokba oly siketnéma is, a kik eddig valamely vidéki intézetben tanultak ugyan, de a kiknek szülői időközben a székes-fővárosba, vagy annak környékére költöztek. Végül felvétetnek a felsőbb osztályokba olyan gyermekek is, a kik népisikolai tanulmányaik közben siketültek meg s a kik az intézetben a beszédnek szájáról való leolvasását tanulják meg és ez uton elemi ismereteket kiegészítik. Első sorban a Budapesten s az annak környékén levő községekben lakó siketnémaok vétetnek ugyan fel, de másodsorban felvételt nyerne az ország bármely helyéről folyamodó olyan siketnéma is, a kik az évi 200 K. eltartási költséget egészen, vagy legalább részben biztosítani tudják. A felvételt a folyamodványok beérkezésének sorrendjében fog eszközöletetni; miert is indokolt, hogy a szülők míelőbb küldjék be kérvényeiket. Pályázati határidő július 25. Részletes tájékoztatást és felvételi nyomtatványokat az érdeklődőknek díjtalanul küld az intézet igazgatósága. (Budapest. VIII. Mosonyi-u. 8. sz.) Megjegyzetük, hogy az intézet 8 évfolyamu.

— **A „Gyakorlati Közigazgatási Könyvtár és Döntvénytár”** folyó évi 14. száma július 15-én változatos és gazdag tartalommal jelent meg. A „folyam” érdekes és tanulságos kérdése adnak feleletet a legautentikusabb, a miniszteriumokban szerzett információk alapján. Ezek a kérdések a segédgyőző katonai szolgálatára; a királyi kegyelem hatályára; a járási irnok inkompatibilitására; az adóügyi jegyző magánmunkálataira stb. vonatkoznak. A „Könyvtári részben” Nagysolymosi Szabó Ferenc folytatja „A tüzrendszet kezelése a közigazgatási hatóságok által” című monografiáját. A „Gyakorlati Közigazgatási Könyvtár és Döntvénytár” előfizetési ára egész évre 12 K., félévre 6 K., negyedévre 3 K., egy óra 1 K. Legcelszerűbb az előfizetési díjakat posta utalványon dr. Dolencz József ügyvéd Bpest, VIII. József-körút 74. sz.) címére küldeni. Az érdeklődőknek mutatványszámot szívesen küldenek.

— **A portmentes levél nagysága.** A portmentes levelek nagysága három irányban, 10, 20, 30, illetve 5, 15, 35 centiméternél, a tekercsalaknál pedig hosszúságban 30, atmérőben 15 centiméternél nagyobb nem lehetett. A kereskedelmi miniszter rendelkezése szerint a hivatalos, portmentes és portókötéles levelek nagysága három irányban egységesen, 10, 20, 45 centiméter a tekercsalaknak nagysága pedig hosszúságban 45, atmérőben 15 centiméter lehet. Ez a rendelet azonban nem érinti a portmentes levelezőlapra, nyomtatványra, hirlapra, folyóíratra és magánleveleire vonatkozó korlátozást.

— **Dunky fivérek** es es kir. udvari fényképszeknek rendes 2 heti kiadásukon kívül, ami legközelebb július hó 30-án és 31-én les, egy állandó megbízottjuk van itteni műtermükben és így leveleket minden nap eszközöletnek.

A közönség köréből,

(Alak és tartalomért a beküldő felelős.)

A nagyérdemű közönség figyelmébe!

Van Sátoraljaújhehlyben egy óras és ékszerész, ki magát a magy. kir. állományusatok órasának hirdeti és cégtábláján jelzi: „képzettségét (?) a n. é. közönség próbálja ki.” Némek esemcs anyni a megjegyzésem, hogy ő szerződéses viszonyban

nincs az állammal, sem a személyzettel; ő nem pálya órák.

Nekem ép úgy vannak vasúti vevőim és megrendelőim, mint minden szaklátsnak, mégsem csinálnak belőle reklámot.

A jót, a valódi árut meg tudjuk különböztetni a nem valóditól, nem úgy mint ő, ki elad egy 3 köves gyémánt gyűrűt valódi briliánsnak, tehát ő a vevőjét megtéveszti s ami még fő, irásban is adja.

Kérem a n. közönséget, mily véleményen vannak az ily kereskedőről?

Egy helybell órák és ékezetes.

Nyílt-tér.

E rovat alatt közltekért a szerkesztő nem felelős.)

Szegiválób és legelterjedtebb

ásványvizek a

Polenai (uradalmi jelzessel)

Szolyvai

Szohi Erzsébet

Elsőrangú asztali és gyógyvizek.

Kapható minden jobb kereskedésben.

Kiadótulajdonos:

LANDESMANN MIKSA.

4109/1905. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sátoraljai helyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Kiss Sándor végrehajtónak, özv. Arva Jánosné született

Vihalkó Anna és társa végrehajtást szenvedő elleni 52 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sátoraljai helyi kir. törvényszék területén lévő, Sárospatak nagyközség határában fekvő

a sárospataki 1825. számú tk-iv bontásban A. I. 1-2. sorsz. alatt foglalt Pitlik Jánosné sz. Arva Zsuzsanna és özv. Arva Jánosné sz. Mihalkó Anna végrehajtást szenvedők, továbbá Baji Mihály és neje Dusik Judit tulajdonos társak nevére írott és az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a értelmében egészben árverés alá bocsátandó 990. hr. számú kertrre a beltelekben, 991. hr. sz. és 583. összeirási szám alatti lakház és udvarra a beltelekben az árverést 812 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1905. évi július hó 26-ik (huszonhatodik) napján délelőtti 10 órakor Sárospatakon, a város házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 81 kor. 20f ill. középzénben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt Ig. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Sátoraljai helyben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság nál 1905. évi május hó 11. napján
Wielland, kir. tszki bíró.

4225. — 1905. Tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sátoraljai helyi kir. törvényszék mint tkvhatóság közhírré teszi, hogy Lefkóvics Nánán végrehajtónak, Lichvár Mihály és neje végrehajtást szenvedő elleni 08 kor. tőkekövetelés

és jár. iránti végrehajtási ügyében a saujhelyi kir. törvényszék területén lévő, Lasztócz és Geresely községekben fekvő.

a lasztóczyi 172. számú tkjvben A. § 1. sorsz. alatt foglalt Lichvár Mihály végrehajtást szenvedő, továbbá Lichvár András és Nyemez Janczók Jánosné sz. Lichvár Anna tulajdonos társak nevére írott és az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-a értelmében egészben árverés alá bocsátandó 86. hr. szvmu belsőségre 747 koronában, továbbá a gereselyi 297. számú tkjvben A. § 1. sorsz. alatt foglalt, 58. hr. számú és 33. ö. i. számú ház és udvarból Balogh Anna férjezett Lichvár Mihályt illető jutaléka az árverést 320 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1905. évi aug. hó 3-ik napjának d. e. 10 órakor Lasztóczon, és 1905. évi augusztus hó 4-ik (negyedik) napján d. e. 10 órakor Gereselyben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 74 kor. 70 fillért, és 32 kor. középzénben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Kelt Sátoraljai helyben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság nál 1905. évi május hó 16-én.
Wielland, kir. tszki bíró.

Lakás keresés.

Keresek 3 szobás lakást mellékhelyiségekkel folyó év november 1-től.

Bővebbet a kiadóhivatalba.

A Kasinczy-utcában 4 szoba, konyha, előszoba, pincze s mellékhelyiségekből álló lakás azonnal bérbeadó.

Bővebbet: **Szöllősy Ti vadarnál.**

Bérbeadó, esetleg eladó

egy kétszobából, konyhából és mellékhelyiségekből álló lakóház, melybe aug. elselyén már be lehet költözödni.

Közvetítők díjazatlanak.

Ertekezhetni dr. **Erényi Manó** ügyvéd irodájában Sátoraljai helyben.

A Jókay-utcában 3 szobából, egy előszobából és egy konyhából álló ház eladó.

Ertekezhetni dr. **Gombos Gáspár** ügyvédnél Sátoraljai helyben.

Könyvnyomdai munkát

a legjobb kivitelben és a legolcsóbb áron készít

Landesmann Miksa és Társa
könyv- és papirkereskedése, könyvnyomdája
Sátoraljai hely
a Rákóczi-utcában lévő Róth (Rácz)-féle házban.